

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010367
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618010367.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného E. V., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného E. V., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22. 1. 2019 sp. zn. 0T/59/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18. 3. 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. V. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súdu I. stupňa) bol obžalovaný E. V. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

po tom, čo požil alkoholické nápoje, dňa 08.11.2018 v čase o 12:43 hod. v obci V. v smere na Y. W. U., okres M., na ceste X/XX ako vodič viedol motorové vozidlo továrenskej značky S. G., evidenčné číslo NR XXX EX, kde počas jazdy pri kostole bol zastavený a kontrolovaný hliadkou príslušníkov Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Topoľčany, pričom na výzvu policajta a po poučení o správnom používaní prístroja sa podrobil dychovej skúške na alkohol prístrojom AlcoQuant 6020 plus, číslo A 409632, číslo merania 2737, pri ktorej mu v čase o 12:46 hod. dňa 08.11.2018 bola nameraná hodnota 1,02 mg/l alkoholu v dychu, skutok spáchal potom, ako bol za taký čin trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. spisová značka 0T/130/2018 zo dňa 23.09.2018, ktorý v ten deň nadobudol právoplatnosť odsúdený a motorové vozidlo ako vodič viedol napriek tomu, že vyššie označeným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. mu bol popri treste odňatia slobody v trvaní dva roky, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Za to mu bol podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona s použitím ustanovení § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 49 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Súčasne podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa nestotožňuje s trestom odňatia slobody, ktorý považuje za neprimerane prísny. S výrokom o vine, zaradením do

výkonu trestu ako aj výrokom o trestu zákazu činnosti sa stotožnil. Namietol iba výšku uloženého nepodmienečného trestu, kde poukázal na to, že ku skutku sa priznal, jeho spáchanie oľutoval a napriek tomu, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia uloženého mu Okresným súdom Bratislava IV. sp. zn. OT/130/2018 dňa 23. 9. 2018 je toho názoru, že táto skutočnosť by mu nemala byť zohľadňovaná pri úvahe o výške trestu, keďže je súčasne znakom skutkovej podstaty podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona. Taktiež poukázal na to, že mu bude premenený vyššie uvádzaný podmienečný trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Bratislava IV. Trest považuje za neprímeraný aj z dôvodu, že mu bol ukladaný v rámci trestnej sadzby 0 - 16 mesiacov po použití § 38 odsek 3 Trestného zákona a preto mu mal byť uložený nižší úhrnný nepodmienečný trest.

Navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci tak, že mu uloží nižší trest odňatia slobody.

Verejné zasadnutie o odvolaní bolo vykonané v zmysle § 293 odsek 7 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní, nad jeho rámec poukázal na skutočnosť, že podstatou odvolania je zníženie trestu a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť tak, že obžalovanému bude uložený nižší trest odňatia slobody.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za opodstatnené, konštatujúc, že súd I. stupňa sa vysporiadal aj so všetkými poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami a navrhla podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný E. V. vyhlásil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2019 po zákonom poučení v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku, že je vinný zo spáchaného skutku. Súd I. stupňa jeho vyhlásenie o vine prijal a dokazovanie vykonal iba v súvislosti s výrokom o treste.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obžalovaný čo do výroku o treste odňatia slobody z dôvodu, že sa mu javil neprímerane prísny. Prokurátor odvolanie voči rozsudku súdu I. stupňa nepodal. Z dôvodu, že obžalovaný ani prokurátor nepodali odvolanie voči výroku o vine citovaného rozsudku, výrok o vine nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom preskúmvanej činnosti krajského súdu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 odsek 1 Trestného poriadku v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, s ktorými aj odvolací súd súhlasí a dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Trestného zákona, odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

K osobným pomerom obžalovaného je nutné uviesť, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. OT/130/2018 právoplatným dňa 23. 9. 2018 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 4 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 18 mesiacov so skúšobnou dobou do 24. 3. 2020 a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidla na 3 roky.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že vodičské oprávnenie mu bolo udelené dňa 4. 7. 1985, pričom od 21. 7. 2014 bol 8 krát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky. Z aktuálnej lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že bol celkovo 12-krát priestupkovo postihnutý.

Pri preskúvaní veci odvolací súd zistil, že správne súd I. stupňa vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému z trestnej sadzby uvedenej pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

Pri preskúvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu aj na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného nepostačí na jeho nápravu, zohľadniac všeobecnú a individuálnu prevenciu, uloženie výchovného trestu, t. j. trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, poukazujúc aj na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, ktoré mu neumožňuje takýto trest uložiť. S poukazom na to, že prejednávaneho skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnaký trestný čin, krajský súd konštatuje, že nebol dôvod uložiť mu ani iný alternatívny druh trestu nespojený s trestom odňatia slobody.

Trest bol obžalovanému uložený ako úhrnný trest, s poukazom na zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona (t. j. že ku spáchanému skutku sa priznal a tento úprimne oľutoval a súčasne napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti), zistenú príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona (t. j. že spáchal viac trestných činov), postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona. V dôsledku toho mu bola znížená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a bol mu ukladaný trest v rámci trestnej sadzby 0 až 16 mesiacov. Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému postačí uloženie trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov s poukazom na skutočnosť, že sa opätovne dopustil rovnakej trestnej činnosti pre akú už bol raz odsúdený a to v čase necelé tri mesiace po tomto predchádzajúcom odsúdení. Opätovne viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom mu bolo nameraných 1,02 mg/l v dychu. Taktiež prihliadol na jeho záznamy v evidenčnej karte vodiča a počet priestupkových konaní.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje krajský súd takto uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov napriek námietkam obžalovaného za zákonný, spravodlivý a primeraný. Pokiaľ ide o odvolacie tvrdenie obžalovaného, že trest je neprimerane prísny, s týmto názorom sa krajský súd nestotožňuje, poukazujúc najmä na krátky odstup medzi jednotlivými odsúdeniami a na počet spáchaných priestupkov na úseku cestnej premávky za posledné 4 roky a v neposlednom rade prihliadol i na správu z miesta bydliska, z ktorej vyplýva, že obžalovaný má konfliktnú povahu a aj na obecnom úrade sa v minulosti správal nepríjemne a agresívne.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že nemala byť u neho pri úvahe o výške trestu zohľadnená skutočnosť, že už bol v minulosti odsúdený poukazujúc na to, že táto skutočnosť je zákonným znakom skutkovej podstaty § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, krajský súd uvádza, že táto okolnosť nebránila súdu prihliadnúť na predchádzajúce odsúdenie s ohľadom na to, že bol uznaný vinným aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona. Napriek uvedenému krajský súd dáva do pozornosti, že pri výmere uloženého druhu trestu zohľadňoval aj jeho predchádzajúci život v podobe dodržiavania občianskych povinností ako i páchania menej závažnej protiprávnej činnosti v podobe priestupkov.

Aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia súdom I. stupňa v zmysle § 48 odsek 2 písmena a/ Trestného zákona je správne, keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Rovnako zákonný a primeraný je i súdom I. stupňa uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov v zmysle § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa spáchaného skutku dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla potom, čo už bol za taký trestný čin odsúdený. Pri výmere tohto trestu správne súd I. stupňa vychádzal zo skutočností, že je potrebné obžalovanému uložiť trest v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 61 odsek 2

Trestného zákona a správne pri výmere tohto trestu zohľadnil najmä existenciu v minulosti páchaných priestupkov na úseku cestnej premávky a ako i spôsob prevedenia skutku a čas a množstvo požitia alkoholu pred vedením motorového vozidla.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného E. V. považoval za nedôvodné a preto ho v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.